

din nästa

TIDNING FÖR GÖTEBORGS RÄDDNINGSMISSION 3/2008

DE KOMMER MED EN DOFT FRÅN HAVET

Besöksgruppen är ett välkommet inslag i fängelsets vardag

WALLENSTAM – ETT FÖRETAG MED SOCIALT ENGAGEMANG TESTAMENTE

– ETT PERSONLIGT AVTRYCK SOM VÄCKER STARKA KÄNSLOR

12. "I HEAR YOU CALL MY NAME, AND IT FEELS LIKE HOME ..."

din nästa

TIDNING FÖR GÖTEBORGS RÄDDNINGSMISSION

GÖTEBORGS RÄDDNINGSMISSION

Andra Långgatan 29

413 27 Göteborg

Telefon: 031-712 12 00

E-post: foreningen@raddningsmissionen.se

Hemsida: www.raddningsmissionen.se

Ansvarig utgivare

Anna Lundbäck

Redaktör

Malin Ekelund

031-712 12 10

m.ekelund@raddningsmissionen.se

Medarbetare i detta nummer

Marie Branner, Anna-Carin Jansson

Jonny Lindh, Ulrika Olsson

Jonatan Sverker

Bild omslag: Ulrika Olsson

Grafisk form

Camilla Simonson, Camoni

www.camoni.se

Prenumeration

Det kostar inget att få din nästa i brevlådan. Hjälp oss gärna att sprida tidningen

Sänd gärna bidrag i form av text eller bild, vi ansvarar dock inte för ej beställt material.

Vill du ge en gåva till Räddningsmissionen

Postgiro: 90 04 44-1

Bankgiro: 900-4441

Insamlingsansvarig:

Georg Olvik, 031-712 12 11

g.olvik@raddningsmissionen.se

INNEHÅLL

- 3 Inledning
- 4 De kommer med en doft av havet
- 7 Intervju med fängelsepastor Svante Myrén
- 8 Utställningen "Hem och hemlöshet"
- 12 Wallenstam – ett företag med socialt engagemang
- 14 När goda tankar blir till praktisk handling
- 15 Ny redaktör
- 16 Testamente – ett personligt avtryck som väcker starka känslor
- 18 Räddningsmissionens julkort
- 19 Vi tackar våra företagsvänner
- 20 Vi söker frivilliga medarbetare

De riktiga vännerna är de som finns kvar när det går bra för oss

När det är sommar och ledighet brukar jag ta mig tid att läsa böcker. Jag älskar att välja ut vad jag ska läsa, ha alla de där sidorna framför mig och helt försjunka in i någon annans berättelse för ett tag. En av böckerna jag läste i sommar var Paulo Coelho's bok *Zahiren*. En bok som handlar om en resa, en längtan och en stor kärlek.

I boken får han mig att tänka på ett nytt sätt kring vilka som är mina vänner. Jag har nog alltid tänkt att de riktiga vännerna finns där när det är jobbigt och svårt i livet. Som stöttar och tröstar när livet kärvar. Så kan det förstås vara, men Paulo Coelho beskriver det tvärtom. De riktiga vännerna är de som finns kvar när det går bra för oss. De står på vår sida, de gläds åt våra framgångar. De falska vännerna är de som bara dyker upp när vi har det svårt. De sätter upp den där sorgsna "medkännande" minen fast vårt lidande egentligen ger dem tröst i deras eget sorgliga liv.

Ett av vårt lands stora bekymmer är ensamhet och utanförskap och att då få vara någons vän är oerhört stort. En medarbetare sa till mig en gång att i mötet med en annan människa, så har jag en liten bit av hennes liv i min hand och hon har en liten bit av mitt liv i sin hand. I det mötet kan både hon och jag avgöra vad känslan och eftersmaken ska bli för oss båda.

Jag vill vara en riktig vän för de människor som finns omkring mig och jag hoppas att du vill fortsätta vara Göteborgs Räddningsmissions vän och engagera dig för människor som många gånger lever under svåra förhållanden. Du och jag gör skillnad i varje möte som vi befinner oss i. När man tänker så blir det plötsligt möjligt att förändra världen!

I detta nummer av Din Nästa som du håller i din hand, kommer du att få läsa om några personer som berättar sin berättelse om varför de som privatperson eller företag engagerar sig i någon annan än sig själv eller någon annan verksamhet än den egna.

Allt gott!

Anna Lundbäck

Direktor för Göteborgs Räddningsmission

”DE KOMMER MED EN DOFT AV HAVET!”

BESÖKSGRUPPEN ÄR ETT VÄLKOMMET AVBROTT I FÄNGELSETS VARDAG

TEXT: anna-carin jansson FOTO: ulrika olsson

Bevakningen på Skogomeanstalten är rigorös. Men en dag ska internerna lämna en tillvaro bakom taggtråd och höga murar för att förhoppningsvis klara ett liv i frihet. Räddningsmissionens besöksgrupp är en påminnelse under fängelsetiden om att det finns en värld utanför att återvända till.

Ingen släpps in på Skogome Kriminalvårdsanstalt, landets största anstalt för sexualrelaterade brott, utan att genomgå de allt strängare säkerhetsrutinerna.

Klockan är kvart i sex. Det är onsdag kväll och utanför järngrinden som leder in till det karga fängelseområdet, har Kerstin Länje och Jenny Axebrink från Räddningsmissionens besöksgrupp stämt träff med fängelsepastorn Svante Myrén.

Knappt tio minuters promenad härifrån, firar samtidigt lågstadieeleverna på närliggande Skogomeskolan, med hissade flaggor och sommarvärme i luften, skolavslutning. Anhöriga och vänner är samlade i glad förväntan.

Stödja det livsbejakande

Inne på anstaltsområdet är det tyst och nästan öde. Kontrasten är slående. Kerstin Länje som tidigare arbetade som sjuksköterska inne på Skogome, kommer numera hit på sin fritid. Varannan onsdag besöker hon tillsammans med Jenny, Svante och ytterligare några volontärer i besöksgruppen, internerna på anstaltens säkerhetsavdelning. Jenny, som är volontärsamordnare på Räddningsmissionen, har tillhört besöksgruppen i tio år. Tanken med att ha en besöksgrupp är att bygga broar. Behålla och stötta det livsbejakande hos männen som avtjänar sina straff.

– Ska en återanpassning till samhället fungera, måste

de som sitter här ha kontakter från den andra världen, världen utanför, konstaterar Svante Myrén.

På väg upp till fikarummet på översta våningen, nickar och hälsar Svante på en mängd bekanta ansikten, både bland personalen och de intagna. Alla som besöker fängelset är tvungna att lämna ifrån sig mobiler och id-kort. Det är många dörrar som måste låsas upp – säkerhetstänkandet är ständigt närvarande.

Med en doft av havet

Kanske är det det som får en av internerna, en mörkhårig man i 40-årsåldern, att på frågan om vad besöksgruppen betyder, utbrista:

– De kommer med en doft av havet! De kommer varannan vecka, men jag vill att de kommer varje vecka. Varje dag!

Några av internerna sätter snabbt i ordning bord och stolar och dukar upp i samlingsrummet där besöksgruppen brukar hålla till. Långsamt sprids en försiktig uppmärksamhet – det är uppenbart att besöksgruppens närvaro bryter av fängelsevardagen. En vardag med mycket ångest och frustration.

– Skulden och skammen är stor här – större än på andra anstalter, säger Svante Myrén som förutom att delta i besöksgruppens sammankomster även firar gudstjänst och för enskilda samtal med dem som så önskar.

”Männen som för stora delar av allmänheten utanför grindarna, bara är ansiktslösa brottslingar, blir personer av kött och blod. Var och en med sin historia.”

Jordgubbar på persiska

Dagen till ära har Kerstin bakat en jordgubbspaj som uppskattas mycket. Jordgubbar, förresten....

– Vad heter jordgubbar på persiska? På rumänska? Efter att Svante ställt frågan till representanter för alla språk som är närvarande i rummet, kommer samtalen igång på riktigt. Männen som för stora delar av allmänheten utanför grindarna, bara är ansiktslösa brottslingar, blir personer av kött och blod. Var och en med sin historia.

Besöksgruppens besök brukar pågå runt en timme. Förutom de åtta män som tagit plats runt fikabordet, dyker ytterligare två upp en kort stund, för att säga hej och ta med sig en bit av pajen. En lång, reslig man med gitarrkunskaper, blir övertalad att tillsammans med

diakonen Britta, kompa när alla som vill sjunger visor ur ett sånghäfte.

Idag verkar tiden ha gått ovanligt fort. Jenny Axebrink, som själv har ägnat tid åt att höra sig för hur det gått för enskilda interner med olika bekymmer, är nöjd när hon samlar ihop tomma kakburkar att ta med sig hem.

– Så länge det dyker upp personer som frivilligt vill tillbringa tid med oss, känns det meningsfullt att komma.

"NI ÄR LIKA VIKTIGA SOM KIOSKEN"

Fängelsepastorn Svante Myrén har sett och hört många bevis för att besöksgruppernas besök på fängelserna spelar roll.

– Vet du hur viktiga ni är frågade en gång en fånge på Högsboanstalten mig. Jo, svarade han. Ni är lika viktiga som kiosken.

TEXT: anna-carin jansson FOTO: ulrika olsson

Svante Myrén delar sin tid mellan att vara fängelsepastor på anstalterna i Högsbo och Skogome och "vanlig" pastor i Kortedals Missionskyrka.

– I Högsbo har jag varit i 17 år, här i Skogome bara ett, berättar han.

Ett av skälen till besöksgruppens stora respons bland internerna tror Svante Myrén beror på att besöksgruppen - till skillnad från personalen på fängelset - inte har rapporteringsskyldighet. Det är inte en myndighetsperson den enskilde internen möter - utan en människa. Någon som lever ett vanligt liv - utanför fängelsevärlden.

– Idag satsas det väldigt mycket på ökat säkerhet på anstalterna. Betydligt mindre satsas på att skapa personliga kontakter med "dem därute", säger Svante Myrén.

Själv har han ända sedan han drog igång besöksgrupp-sverksamheten på Högsboanstalten för 17 år sedan, varit övertygad om att en återanpassning till ett liv i frihet måste påbörjas redan under fängelsetiden.

– Många som sitter inne förmedlar hur de bävar för hur det ska bli när de kommer ut. Fängelsestraffet och frisläppandet är en sak, men hur når vi steg två och tre?

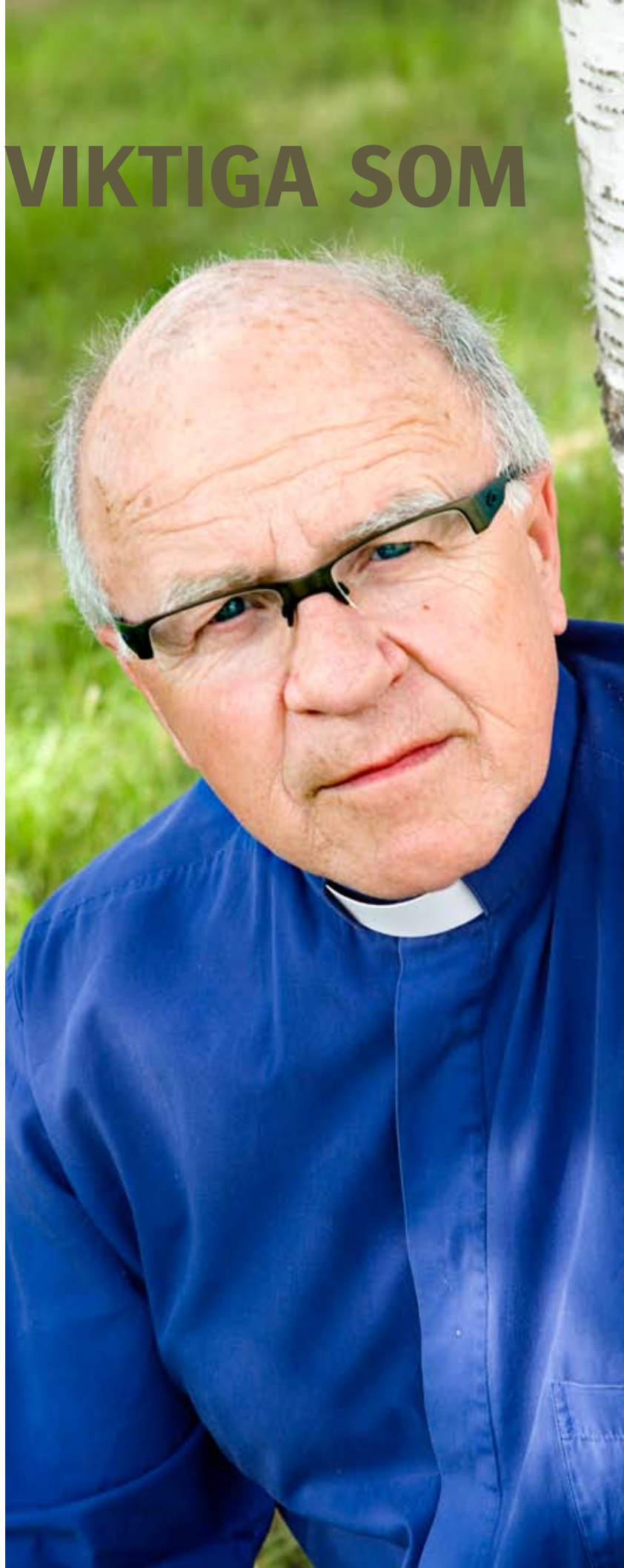
Genom att besöksgruppen kommer regelbundet, hinner en förtrolighet växa fram, menar Svante Myrén. Man sätter sig bredvid den man träffat förra besöket - och fortsätter ibland på samtal man då fört.

– Rätt som det är, störtar man in på existentiella frågor. Själva brottet, skälet till varför någon blivit dömd, är inget besöksgruppen tar upp och ställer frågor om. Men i egen-skap av pastor händer det att Svante får ta del av den dömdes egen berättelse.

– Min erfarenhet är att skammen och skulden är så mycket större här på Skogome än exempelvis på Högsbo.

Självklart är han medveten om, säger han, att brottet som begåtts kan ha utsatt andra för förfärlig skada.

– Men om en person är väldigt svår, har en väldig attityd, försöker jag att tänka på att personen framför mig en gång i tiden var ett litet barn, som ville något helt annat än att hamna här.

UTSTÄLLNINGEN "HEM & HEMLÖSHET" PÅ GÖTEBORGS STADSMUSEUM

ETT MÖTE BORTOM STATISTIK OCH BOSTADSPOLITIK

Ett hem och en bostad är inte samma sak. Men att sakna bostad är att vara hemlös. Utställningen Hem och hemlöshet på Göteborgs Stadsmuseum ställer frågor om rotlöshet och vilsenhet, om ett Göteborg som inte bara är gött. I september tar Kyrknätet över ett av utställningsrummen – där man vill förmedla hopp.

TEXT: marie branner FOTO: ulrika olsson

I en liten annons i Dagens Nyheter för en exklusiv inredningsbutik står det: *"And on the seventh day, God refurnished"*.

Pressbyråns internationella tidningsbyrå kan erbjuda 135 olika magasin om hem och trädgård. I tv-reklamen vrålas att *"alla har rätt till ett häftigt kök"* – men säger inget om att din rätt innebär en skyldighet att samtidigt hosta upp några hundra tusen. Gör det ändå – *"because you're worth it"*.

Redan i början av 1990-talet skapade skribenten Faith Popcorn begreppet cocooning – en trend av hemmavarande, hemmet som skydd i en osäker värld, men också hemmet som identitet och statussymbol. Men vad är ett hem?

– Någoting mer än fyra väggar. Hemmet är en plats där jag kan vara mig själv fullt ut, på gott och ont. Där det finns människor som orkar med mig som jag är, säger Mikael Albertsson, enhetschef för hemlöshet hos Göteborgs Räddningsmission.

Han liknar kaféet på Vasagatan och Övernattningen på Linnégatan vid två slags hem för dem som

inte har de där fyra väggarna: en plats där människor vet namnen på varandra. Som vet vad man talade om sist, en plats där samtalet kan få fortsätta, istället för att ständigt trycka på omstart.

– Hemmet är något alla längtar efter, men som man inte alltid hittar i bostaden, säger Mikael Albertsson som menar att hemmet kan vara ett stort existentiellt problem för den som är hemlös: när drömmen om en bostad uppfylls är det långt ifrån säkert att hemkänslan kommer – glappet mellan dröm och verklighet kan vara för stort, de fyra väggarna kan ge en enorm isolering.

Visa ett annat Göteborg

Utan bostad är du per definition hemlös. Socialstyrelsens kartläggning från 2005 visade att det fanns 2 620 hemlösa i Göteborg. En siffra svår att ta in. Men fördelat per invånare blir det 54 hemlösa per 10 000 invånare, högst i landet, ett högre tal än Stockholm.

När man på Göteborgs Stadsmuseum började förbereda utställningen Hem och hemlöshet som öppnade hös-

”Jag är nöjd om utställningen kan ge ringar på vattnet, om människor börjar tänka kring sin egen toleransnivå till andra människor.”

ten 2007 var tanken att visa en stad som existerar parallellt med Evenemangstaden, Liseberg och det ordvitsande, goa Göteborg. Men utan att vara för dyster och hopplös.

– Vi kunde gjort en bröllopsutställning och blivit fullkomligt nersprungna av besökare. Vårt uppdrag är att visa staden, då måste vi våga visa även det här, säger projektledaren Rebecka Bergström.

Vem är hemlös?

Utställningsytan är täckt av en tjock, ljusbrun heltäckningsmatta som effektivt förvandlar besökarnas klackljud till tassande. Som hemma. Filmer där hemlösa berättar om sina liv rullar i det första rummet. Gemensam nämnare är vanlighet, utsatthet och skam. Att inte ha en plats att gå till. Några har haft missbruksproblem. Andra har ”bara” fallit ur bostadssystemet via skilsmässor och arbetslöshet. Som kontrast berättar en familj om hur de tänkte när de renoverade sitt nyinköpta radhus i rummet bredvid.

Målet med utställningen är att förändra schablonbilden av den hemlösa. En person som sover i

trappuppgångar eller på parksoffor. Är den som hyr i tredje hand hemlös? Alla som är inskrivna på Boplatser Göteborg? Den som flytt från sitt hemland, men skrivit på ett hyreskontrakt? Är hemlöshet ett tillstånd eller en identitet?

Rebecka Bergström är nöjd med utställningens lördagsvisningar då en person med egen erfarenhet av hemlöshet guidar besökarna. Ett möte bortom statistik, bostadspolitik och rapportering från massmedia.

– Mötet är det centrala. Genom möten kan vi och dem-känslan luckras upp. Jag är nöjd om utställningen kan ge ringar på vattnet, om människor börjar tänka kring sin egen toleransnivå till andra människor, säger Rebecka Bergström som samtidigt ser riskerna med utställningen: ett politiskt korrekt projekt, ett ”titta vad duktiga vi är som tar upp ämnet”.

Vi och dem

På vernissagen i höstas kom flera hundra människor. Någon sa ”bara synd att de som utställningen handlar om, de hemlösa, inte är här”.

– Men det var de ju! 60 hemlösa var här, det var bara det att schablonbilden hur en hemlös ”ska” se ut inte stämde. Att de flesta ser ut som du och jag – det var ju exakt det vi ville visa på, säger Rebecka Bergström som menar att det varit svårt att i utställningsform visa på de mer allmänna, existentiella frågorna om vilsenhet, rotlöshet som en del av hemlösheten.

De som omedelbart kan relatera dit är besökarna med invandrarbakgrund. Där handlar det om att vara hemlös i språket, i kulturen – kanske bo med föräldrar som aldrig överger tanken på att en dag flytta ”hem” – en plats man själv kanske aldrig besökt. Vad den klyftan gör med ens tankar om att höra hemma. Rebecka Bergström har funderat mycket på vad hemmet betyder. Om de senaste årens heminredningskult gått överstyr, förhindrar möten mellan människor istället för tvärtom. För en tid sedan råkade hon höra två unga kvinnor diskutera den ena tjejens nya lägenhet. – Hon tyckte att det var så jobbigt att inte kunna bjuda hem sina vänner eftersom hon inte renoverat lägenheten. Där hade hemmet övertagit hennes identitet, säger Rebecka Bergström.

”Shit happens”

En del av utställningen handlar om maktpositioner. Att ge och ta emot. Att inte ge till en hemlös på gatan eftersom ”den som inte vill arbeta får inte heller äta”. Vi och dem i destillerad form. Här har Rebecka Bergström märkt av en stor attitydförändring. Folkhemmet finns inte längre. – Högstadiel elever är de som ger mest. De lider inte av att vara givare – har en mycket mer problemfri inställning till att ge. De vet att shit happens, att bli hemlös eller hamna utanför är något som kan hända även dem.

Mikael Albertsson på Räddningsmissionen hoppas att den utställningsyta som Kyrknätet tar över efter Faktum i höst ska förmedla hopp. Skapar lust att veta mer, kanske bli volontär. När vi pratar om nedbrytningen hos människor som inte hör hemma, ställer han en enda fråga för att förmedla känslan av hemlöshet: – Har du någonsin gått hemifrån – någon enda gång – utan att veta vart du är på väg?

WALLENSTAM – ETT FÖRETAG MED SOCIALT ENGAGEMANG

ALLA MÅSTE TA SITT ANSVAR SOM SAMHÄLLSMEDBORGARE

TEXT: malin ekelund FOTO: jonny lindh

Det är en pampig trappa som leder upp till fastighetsbolaget Wallenstams kontor mitt i centrala Göteborg.

Kungsportsavenyn 2 är en adress som förpliktigar och på hemsidan står det att "Vår vision är att vara ledande stadsutvecklare".

Detta företag har valt att stödja Göteborgs Räddningsmission.

Vårt sociala engagemang bottnar i att vi arbetar med människor. Vi bygger hus och lägenheter. Och hemmet är bland det mest privata en människa har.

Mathias Aronsson Metzner, VD för Wallenstam Bostad, sitter i ett av de vackra sammanträdesrummen på huvudkontoret i Göteborg och svarar med äkta övertygelse på varför Wallenstam valt att stödja Göteborgs Räddningsmission.

– De sociala frågorna har blivit viktigare och viktigare för företaget, men det är inte det området vi är bäst på. Vi är duktiga på hus. Det gör vi bra. Och då vill vi istället stödja andra som är bättre och proffsigare på att ta hand om de sociala frågorna. Det är områden som är viktiga för oss, men som vi inte har kapacitet och kompetens att arbeta med. Räddningsmissionen och Stadsmissionen kan göra det som vi inte förmår.

Högt upp på dagordningen

Wallenstam stödjer Göteborgs Räddningsmission sedan många år tillbaka. Och sedan två år stödjer man också Stockholms Stadsmission.

Det var bolagets grundare och förre VD, Lennart Wallenstam, som införde stödet till bland annat Räddningsmissionen. Dessa frågor har alltid stått högt upp på dagordningen och i den nya affärsplanen är just socialt ansvar en av de viktigaste punkterna.

– Men, vårt sociala engagemang är inget vi använder oss av som PR eller i marknadsföringssammanhang, poängterar Mathias Aronsson Metzner. Det skall gå bra för oss därför att vi är bra på att bygga och förvalta fastigheter och är ett sunt affärsdrivande företag, inte med anledning av vårt samhällsengagemang.

Genomtänkt policy

– Vi har valt ut några få organisationer som vi stödjer rejält, istället för att sprida mindre gåvor över många mottagare, säger Mathias Aronsson Metzner. Vi vill satsa stort. Vi har en klar policy som vi följer och det är att stödja några få rejält.

Det ekonomiska stöd man ger till organisationerna är inte villkorat på något sätt.

– Vi kontrollerar inte vad pengarna används till, säger Mathias. Vi har valt att arbeta med dessa organisationer, eftersom vi tycker att de har en sund inställning till det de gör. Vi litar på att organisationerna själva är bäst på att se var behoven finns och vad pengarna bäst bör användas till.

Måste ta ansvar

Det ligger att ansvarstagande bakom Wallenstams sociala

engagemang, menar Mathias Aronsson Metzner.

– Alla måste ta sitt ansvar som samhällsmedborgare, säger han. Både privatpersoner och företag. Under de 13 år som jag har funnits på Wallenstam så har samhället förändrats mycket. De sociala problemen växer. Jag tror att det privata näringslivet kommer att få ta ett ännu större socialt ansvar i framtiden. Kanske just genom att stödja exempelvis frivilligorganisationer.

– Behovet av Räddningsmissionen och Stadsmissionen finns onekligen, fortsätter Mathias Aronsson Metzner. Och behovet av deras arbete ökar. Någonstans finns det uppenbarligen en lucka att fylla mellan olika aktörer. Kanske kan vi från näringslivet vara med och fylla en bit av det glappet.

Trygg miljö

Wallenstam samverkar också med kommunen. I Stockholm står företaget bland annat för 20% av de försöks- och träningslägenheter som kommunen erbjuder.

– Vi jobbar även tillsammans med stadsdelsnämnderna, näropolisen och fältassistenter i de områden där våra fastigheter finns, säger Mathias Aronsson Metzner. Trygghetsfrågorna värderas högre och högre bland våra hyresgäster och vi vill att de skall känna sig trygga också när de går till eller från sitt hem.

Som ytterligare ett led i satsningen på trygg miljö, vill man också främja ungdomsidrotten. Både i Göteborg och Stockholm sponsrar man idrottsklubbar och i Stockholm driver man två fotbollsskolor under sommarhalvåret.

Man satsar även på att, i dialog med kommunen och allmännyttan, ta fram hyreslägenheter som lämpar sig för ungdomar som ett första boende för att underlätta för ungdomar att etablera sig på bostadsmarknaden.

Hemlöshet ingen enkel fråga

Just när det gäller hemlöshet och socialt engagemang, kan man ju tycka att ett företag som Wallenstam skulle kunna ta ett större direkt ansvar som bostadsbyggare.

– Kanske kan man tycka att vi lätt skulle kunna bygga lägenheter åt alla hemlösa, så var problemet ur världen, säger Mathias Aronsson Metzner. Men, det är ju inte så enkelt att lösa den frågan och vi har inte kunskapen till det. Det är där vi behöver organisationerna som gör ett gott socialt arbete.

– Alla människor klarar helt enkelt inte av att bo i en egen lägenhet. Och vi måste lämna över den här frågan till dem som kan detta bäst. Det är proffsen som får avgöra hur man skall lösa hemlöshetsfrågan.

NÄR GODA TANKAR BLIR TILL PRAKTISK HANDLING

”Man borde göra något!” Det tänkte Peter Lindh varje gång han läste Faktum. Till slut gjorde han slag i saken och tog initiativ till skärgårdssemester för hemlösa.

TEXT OCH FOTO: jonatan sverker

Peter Lindh är på många sätt en vanlig svensk man. Han är 45 år, har fru och två barn, och bor i villa på Björkö, en skärgårdsidyll där människor har det ganska gott ställt. Om han ville skulle han helt kunna blunda för de människor som lever i samhällets marginal. Men det gör han inte. Han är bland annat en trogen läsare av tidningen Faktum.

– Där har man ju fått upp ögonen för dem som inte alls har samma vardag som en själv. På Björkö finns ju ingen slum, vi har det väldigt bra, och därför är det bra att lyfta blicken ibland. Min tanke landar ofta hos de hemlösa, säger Peter Lindh.

Semester för hemlösa

För ett år sedan läste han ett tidningsreportage om en person ute i skärgården som startat ett kollo för barn. Tanken slog honom då att Björkö missionsförsamling, där han är engagerad, har ett vandrarhem som skulle kunna användas till liknande verksamhet.

– Jag tänkte på hemlösa, de behöver också semester. Har man det så knepigt i sin vardag har man knappast möjlighet att ta sig därifrån, säger han.

Han har tidigare känt sig manad att på något sätt ställa upp för socialt utsatta, men den tanken har inte övergått i handling. Nu bestämde han sig för att verkligen

försöka. Han ringde till Faktum, där man var mycket positiv till idén, och blev hänvisad till Räddningsmissionen som också uppmuntrade honom. Sedan förankrade han sina idéer i församlingen.

– Jag var lite orolig innan, men det var bara positivt. Styrelsen tog beslut på stående fot att ställa upp. Församlingen vill hjälpa till, säger han.

Fler vill hjälpa till

Församlingen beslutade att upplåta vandrarhuset gratis under några dagar i augusti för att hemlösa ska kunna få bo i Göteborgs vackra skärgård under sommaren.

– Jag var lite orolig för att möta fördomar hos Björköborna, men det har jag inte sett mycket av. En fiskare i byn har till exempel hört av sig och undrat om han kan hjälpa till med en havsutflykt, säger han.

Peter Lindh ser fram emot besöket på vandrarhuset.

– Jag vill lära känna dem. Det känns spännande att möta människor som inte har samma bakgrund som en själv.

Det kan säkert bli en fortsättning på försöket nästa sommar, men Peter Lindh tar ett steg i taget. Att engagera sig för de hemlösa kommer han dock fortsätta att göra.

– Man vill ju vara engagerad i något positivt i sin vardag. Det har ju också ett egenvärde att vara frivilligarbetare.

Man får göra något som betyder något på riktigt.

Samtidigt hoppas han att samhället skulle kunna förändras så att de hemlösa slapp vara just hemlösa.

– Det är ju så fruktansvärt onödigt att det finns hemlöshet i Göteborg. Man kan ju inte tvinga på någon en lösning, men så länge det hamnar någon utanför så gör man inte tillräckligt från samhället. Ingen borde hamna utanför.

Hej, Jag heter Malin Ekelund och det är jag som har tagit vid som redaktör för Din Nästa.

Jag är mycket glad över att ha fått ta över en så fin och välgjord tidning och efter att nu ha arbetat med tre nummer, så börjar jag känna mig åtminstone lite varm i kläderna.

Det förpliktigar att föra vidare en tidning som vänder sig till alla er som regelbundet stödjer Göteborgs Räddningsmission på ett eller annat sätt.

Jag vet att ert engagemang för verksamheten är djupt och äkta och att ni är både kunniga och insatta läsare.

Jag önskar att ni som gåvogivare och understöd-jare via tidningen skall få en god inblick i all den verksamhet som pågår i vår organisation. Jag hoppas också att vi genom Din Nästa kan få förmedla åtminstone något av allt engagemang, värme och helgjutenhet som präglar Göteborgs Räddningsmission.

Det är ett spännande uppdrag att ha ett helt nytt nummer att planera, allt från skiss till färdig produkt. Man funderar över vad som är viktigast, mest aktuellt och vad alla ni läsare helst av allt skulle vilja få ta del av.

Jag gör min del som redaktör och jag har också ett fantastiskt gäng med proffsiga frilansare och

fotografer till min hjälp. Utan dem, så blev det ingen tidning!

Är det något du skulle vilja att vi skrev mer om och som du tycker att vi bör lyfta fram, så tveka inte att höra av dig! Ring på 031-712 12 10, eller e-posta: m.ekelund@raddningsmissionen.se.

... Och du, om du undrar mer över vem jag är, så kan jag berätta att jag är göteborgare och tvåbarnsmamma. Jag är journalist och har tidigare arbetat som både reporter, redaktör och producent inom radio, TV och tidning.

Jag kommer närmast från radioområdet, där jag förestod Svenska kyrkans Radio Plus 103,1 Göteborg under flera år.

God läsning önskar jag Dig!

Malin Ekelund

ARTIKELSERIE OM TESTAMENTE DEL 1

I det här numret inleder vi vår nya artikelserie om testamenten. I fyra olika artiklar kommer vi att skriva om både den känslomässiga delen av att skriva ett testamente, men också om praktiska och juridiska frågor.

I det här numret intervjuas familjerättsjuristen Karin Asplund på Gillis Edmans begravningsbyrå om just det känslomässiga i att lämna efter sig ett arv och ett testamente. I nästa nummer skriver vi om vikten av att anlita en jurist när man upprättar sitt testamente och hur arvsordningen ser ut.

I del tre intervjuar vi en person som testamenterat någon del av sitt arv till en organisation och i den avslutande delen behandlar vi temat om att man lämnar ett avtryck efter sig genom sitt testamente, sin sista "gåva".

Vi hoppas att du som läsare skall få ta del av mycket fakta och kanske få reda ut en del frågetecken kring det här med testamenten. Därför att, trots allt, så är detta en fråga som berör alla, både gamla och unga.

TESTAMENTE – ETT PERSONLIGT AVTRYCK SOM VÄCKER STARKA KÄSLOR

Det är en solig och ljus försommardag med doftande syrener. Förmiddagen är fylld av liv och värme. Jag kliver in på Gillis Edmans begravningsbyrå där jag skall träffa familjejuristen Karin Asplund.

Här inne råder ett sobert lugn. På bordet i entrén ligger en liten bok om konsten att ta vara på livets små och viktiga ögonblick; "Att bara vara". Frågan om testamente känns väldigt avlägsen.

TEXT: malin ekelund FOTO: ulrika olsson

—Det handlar om vad man själv tycker är viktigt och vad man värderar, säger Karin Asplund. Testamentet är en mycket personlig handling där man själv har möjligheten att bestämma vilket avtryck man vill lämna efter sig.

– Man kanske inte alltid tänker på att ett testamente är ett dokument som väcker starka känslor, fortsätter Karin. Som exempel kan jag nämna en mamma som hade tre barn. Två av barnen hade det gott ställt, medan det tredje barnet levde under ganska knappa förhållanden. Rent logiskt resonerade mamman så att hon testamenterade mer till det barnet som hade det sämst ställt, än till de andra. De behövde ju helt enkelt inte pengarna lika mycket. Men, barnen reagerade inte alls logiskt när de fick reda på testamentets innehåll. De tänkte inte på pengarna som en faktisk sak och vem som förhållandevis behövde dem bäst. Nej, de uppfattade det som om mamman hade älskat det ena barnet mer än de andra och visade det genom sitt testamente.

– Man måste alltid noga tänka igenom hur man vill skriva sitt testamente och vilka känslor detta kommer att väcka hos arvingarna.

Otydligt utan testamente

Karin har själv hanterat flera dödsbon som varit både komplicerade och krångliga just på grund av att personen som avlidit antingen inte har skrivit något testamente alls, eller också formulerat ett otillräckligt testamente. Är den avlidne gift och har gemensamma barn med sin make är det kanske självklart att maken först ärver och sedan barnen.

– Men, säger Karin, om den avlidne är gift och inte har gemensamma barn med sin make, då ärver man ju inte varandra, utan barnen ärver direkt. Och var det egentligen så den avlidne ville ha det? Om den avlidne är sambo, så ärver inte sambon, vare sig man har barn eller inte.

Ett testamente skulle i dessa fall kunna klargöra hur den avlidne egentligen skulle ha velat ha det.

Arvsordningen är tydligt reglerad mellan föräldrar, syskon, syskonbarn och andra släktingar, men det kan ändå vara svårt för gemene man att hålla reda på vem som ärver om det inte finns en efterlevande make eller barn.

Det kan också bli krångligt för dem som skall hantera ett dödsbo att leta reda på avlägsna släktingar, som enligt arvsordningen ärver, men som den avlidne kanske inte ens har haft kontakt med medan han eller hon fortfarande var i livet.

– Vill man vara säker på att det man lämnar efter sig tillfaller den person, eller den organisation man själv vill, ja då är ett testamente helt nödvändigt, säger Karin.

– I sista hand, om det inte finns varken arvingar eller ett skrivet testamente, så går tillgångarna till Allmänna Arvsfonden.

En sista gåva

För att verkligen kunna styra vem som skall få det man lämnar efter sig, så är det viktigt att man formulerar ett testamente.

– Det är nästan alltid nödvändigt med ett testamente för att reda ut allt, säger Karin. Ingen människa har så enkla och tydliga familjeförhållanden att arvsrätten är helt utan frågetecken.

Och även om det inte finns några lagliga konstheter, så kanske man i alla fall vill testamentera bort en del av sina tillgångar till något eller någon annan som man vill stödja. Kanske en organisation, någon verksamhet eller en förening. Man kanske vill visa sitt sociala engagemang eller sitt brinnande intresse för någon fråga också i den stund då man inte längre finns kvar i livet. Det blir som att ge en sista gåva.

KÖP RÄDDNINGSMISSIONENS JULKORT

I år har Du möjligheten att köpa Räddningsmissionens speciella julkort. Dessa kort är unika och särskilt framtagna för Göteborgs Räddningsmission av kalligraf & illustratör Charlotta Folkelind.

Temat för Räddningsmissionens julkampanj är "Änglar i snön" och när Du köper våra julkort, så går hälften av summan direkt in i vårt arbete för hemlösa och utsatta i Göteborg.

Skicka Din beställning senast den 10 november till:
Göteborgs Räddningsmission
Att: Malin Ekelund
Andra Långgatan 29, 2 tr
413 27 Göteborg

Eller e-posta till:
info@raddningsmissionen.se

Pris: 25 kr styck. Minsta antal per beställning är 10 kort.

Tack för Ditt stöd!

Vi tackar våra företagsvänner

Att stödja Räddningsmissionen kan vara ett sätt för företag att samla de anställda kring en gemensam fråga som engagerar. En del företag skänker pengar eller varor, andra bidrar med sin kompetens.

Alexandersson Fastigheter i Göteborg AB	Effect Management Göteborg	Munkeback & Torslanda	SCA
Allbröd Tevenius AB Partihallarna Göteborg	eClassical AB, Göteborg	Ivan Lindberg & Co Göteborg	Sirius Rederi AB, Donsö
Alufront AB, Sävedalen	Ektank AB, Göteborg	IHM Göteborg	SKTF, Göteborg
Andreassons Musik AB Göteborg	Elite Plaza	Jakobsdals Charkuteri Göteborg	Skene Järn, Skene
Assmundsons Golv AB, Västra Frölunda	Elof Hansson Göteborg	Kjellberg & Möller AB Göteborg	Sko Boo Ullared
Avero AB - Studsexperten Göteborg	Evald Lindqvist Homeopati och naturmedicin	Klemets & Andersson Consulting Sävedalen	Spar Vasagatan Göteborg
Bilexa i Göteborg AB	Fotograf Nina Boman	Lions Gothia	Swedia Rederi AB Donsö
Blennermarks Lastbilar, Trollhättan	Fotograf Linda Gredåker	Lundin Revisionsbyrå, Göteborg	Toms Shirt Factory Askim
Bok & Biblioteksmässan	Fotograf Åsa Dahlgren	MediaGraphic Mölndal	Tärntank Rederi AB Donsö
Camoni grafisk formgivning	Floda Glasmästeri	Mr Bygg AB, Göteborg	Ulf Nyberg Försäkringsmäklare AB Sävedalen
Castellum AB Göteborg	Gillis Edman Begravningsbyrå Göteborg	Nordsjöfilé Fiskehamnen, Göteborg	Wallenstam Byggnads AB Göteborg
Chexet kalligrafi & illustration	GF Konsult Göteborg	Ordkraft Göteborg	Wallstreet Göteborg
Christine Fiskeri AB Donsö	Goss Reklambyrå	Parasoll fotografagentur	Wallex Göteborg
Cissi Glittvik Hopp och Tro	Gäseme Mejeri	Portteknik, Göteborg	Västsvensk Tidningsdistribution
Dagab Färskvaror, Göteborg	Göteborgs-Posten	Rederi AB Älvtank, Donsö	Yngves Livs Donsö
Donsötank Rederi AB Donsö	Götes Fisk AB Fiskehamnen Göteborg	Reningsborg, Göteborg	Åkes Hönökaka Torslanda
Donsö Fiskeredskap & Skeppsfurnering	Hallsås Bygg AB, Lerum	Räkexport, Göteborg	Öjared Country Club
	HTE Garden Produktion AB, Torslanda	Saab Space AB, Göteborg	
	Husvärden AB, Mölndal		
	ICA Maxi		

Har du en bra idé om hur just ditt företag kan hjälpa till? Tipsa din arbetsgivare! Ring George Olvik på 031-712 12 11.

GÖTEBORGS RÄDDNINGSMISSION
Andra Långgatan 29, 413 27 Göteborg
Telefon: 031-712 12 00, Fax: 031-712 12 09
E-post: foreningen@raddningsmissionen.se
Hemsida: www.raddningsmissionen.se
Postgiro: 90 04 44-1, Bankgiro: 900-4441

VI SÖKER FRIVILLIGA MEDARBETARE TILL VÅR SECOND HANDBUTIK

Vi söker dig som är intresserad av allt från mode och heminredning till böcker och teknik. Eller dig som bara vill hjälpa till!

Vi behöver frivilliga medarbetare som kan hjälpa till med beredning, transport, lagerarbete, marknadsföring och försäljning av varor i butiken.

Är du intresserad?

Hör av dig till Jenny Axebrink, volontärsamordnare på Göteborgs Räddningsmission.

Tel: 031-712 12 17

e-post: j.axebrink@raddningsmissionen.se

Second Handbutiken är ett samarbete mellan Erikshjälpen och Göteborgs Räddningsmission. Överskottet från försäljningen går till arbetet bland hemlösa och utsatta i Göteborg och till behövande barn och familjer både utomlands och i Sverige.

Vill du skänka saker?

Allt i säljbart skick är av intresse. Tänk på att hemtextilier och kläder måste vara hela och rena. Möbler och annat gods ska vara funktionsdugliga.

Det finns möjlighet att få sakerna upphämtade.

Ring och boka tid för hämtning på: 031- 20 90 70

Adress:

Fältspatsgatan 6

(Högsbo industriområde, mitt emot Pågens bageri)

Telefon: 031-20 90 70

Öppettider:

Onsdagar 12:00-18:00 och lördagar 11:00-15:00.

Inlämningstider:

Tisdagar och torsdagar 10:00-15:00, samt under butikens öppettider.

